برپایی شب «داریوش فرهنگ»

مراسم شب «داریوش فرهنگ» به همت کانون کارگردانان سینمای ایران و با مشارکت موزه سینما و فیلمخانه ملی ایران با حضور چهره‌های مطرح سینمای ایران برگزار می‌شود. این مراسم با رعایت کامل پروتکل‌های بهداشتی عصر چهارشنبه ۳ آذر ساعت ۱۸ در سالن سینماتوگراف موزه سینما برگزارخواهد شد. در شب «داریوش فرهنگ» علاوه بر سخنرانی برخی سینماگران درباره این فیلمساز، نسخه مرمت‌شده فیلم «طلسم» نمایش داده می‌شود.

برنده جایزه ملی کتاب آمریکا معرفی شد

رمان «کتاب خیلی بد» اثر «جیسون موت» موفق به کسب جایزه سالانه ملی کتاب آمریکا در بخش ادبیات داستانی شد. جیسون موت گفته رمان «کتاب خیلی بد» را با الهام گرفتن از کشته‌شدن افراد سیاهپوست به دست پلیس آمریکا نوشته است. این نویسنده بیشتر برای رمان «بازگشته» در سال ۲۰۱۳ شناخته می‌شود که درباره بازگشت ساکنان مُرده یک شهر در ایالت میزوری است.

امتیازی برای روزنامه جام جم

همچنین در این مراسم فرشاد مهدی‌پور، معاون امور مطبوعاتی و اطلاع‌رسانی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی نیز گفت: برای من یک بنگاه رسانه‌ای بارور، بنگاه رسانه‌ای است که چرخه روزنامه، مجازی و کتاب را داشته باشد و جام جم از این نظر در حدود ۲۰ سال گذشته همیشه پیشتاز بوده و انتشارات مستقلی را برای حوزه کتاب و نشر کتاب در حوزه ارتباطات به‌وجود آورده. هم اکنون تعداد بنگاه‌های رسانه ای در کشور که این چرخه را کامل دارند محدود است و از این حیث امتیازی برای روزنامه جام جم تلقی می‌شود که توانایی انتشار و چاپ کتاب و... را دارد. حدود ۱۱-۱۰ سال پیش که بنده مشاور مرحوم مقدسی در خبرگزاری مهر بودم، به اعتبار این‌که جلال‌آل‌احمد یک شخصیت تاریخی و ادبی بی بدیل است از آقای قزلی خواستم که بروند و تمام مکان‌هایی را که آل‌احمد در طول عمرش از آنها تک نگاری کرده‌بود، ببینند و ماحصل این کار شد کتاب «جای پای جلال». بنابراین این تجربه نشان می‌دهد اگر ما بتوانیم بین رسانه و کتاب رابطه‌ای نزدیک‌تر برقرار و محصولات را ساماندهی کنیم، حتما دوره موفقی از آثار را خواهیم‌داشت.

انتشارات فعال جام جم

در بخش پایانی این مراسم مهدی قزلی، با بیان این‌که میثم امیری نویسنده ماندرانی کتاب «تاج در تن» (روایت‌ها و نکاتی از حواشی سال اول کرونا) در مراسم حضور ندارد بیان کرد تا پایان سال به امید خدا حدودا ۲۰ کتاب را با حمایت موسسه جام جم منتشر می کنیم و نکته مهم آن است که برای یک یا دو سال کتاب‌هایی داریم که به کتابخوان‌ها پیشنهاد بدهیم.

گفتنی‌است، در این مراسم تمامی نویسندگان، پوستر یادبود مراسم را امضا کردند. سیداحمد علوی، عضو شورای شهر تهران؛ کسری حسنی، مدیرعامل توسعه فضاهای فرهنگی شهرداری تهران؛ عبدالمظاهر محمدخانی، مدیرکل روابط‌عمومی شورای شهر و برانی میر لونچار، معاون سفیر کرواسی و... از دیگر شخصیت‌هایی بودند که در مراسم دیروز حضور داشتند.

روپچیچ در این کتاب یک‌تنه توانست ایران را به نهادهای فرهنگی زیادی معرفی کند. در ادامه برانی میر لونچار، معاون سفیر کرو‌واسی در تهران با کمک سیدمیثم میرهادی، مترجم خوشنودی‌اش را از حضور در این مراسم و همچنین انتشار کتاب «در سرزمین مردمان نجیب» ابراز کرد.

روایت‌هایی ازلی ابدی

زهرا قدیانی، دیگر نویسنده مراسم با کتاب «دو جان» در سخنانی ابراز کرد: زمانی‌که این کتاب را می نوشتم باردار بودم و به همین واسطه توفیق حضور در جمع‌های مادرانه را داشتم. در آنجا داستان‌های شگفت‌انگیز زیادی را می‌شنیدم و با خودم فکر می‌کردم حیف است این داستان‌ها روایت نشود. چراکه این داستان‌ها صرفا زنانه نیستند بلکه انسانی بوده و هر انسانی (زن و مرد) می‌تواند به کمک این روایت‌ها با یک اتفاق ازلی ابدی همذات‌پنداری کند.

تمرکز روی رنج و مهر انسان‌ها

دیگر سخنران این مراسم، غلامرضا طریقی نویسنده کتاب «رنجین کمان» بود. او درباره کتابش گفت: اولین بار مسعود دیانی به من گفت داری به فلان‌جا میروی روایت‌های سفرت را بنویس و برای من بیاور. من هم نوشتم و همان یک بار نشد و مرتب این نوشتن‌ها ادامه پیدا کرد. اشتغال من به شعر باعث شد سال‌ها روی رنج و مهر آدم‌ها متمرکز باشم و اغلب غزل‌هایی که منتشر کردم شاید با دیدن یک آدم در مترو و... بوده. به عبارت دیگر منشا اشعارم غالبا از آدم‌های عادی در کوچه و خیابان بوده، اما در کتاب «رنجین کمان» این فرصت را داشتم که به طور جزئی ۲۵ روایت از عشق، رنج و شکیبایی انسان‌ها بنویسم.

حجت‌الاسلام زائری و دکتر پورحسین

حسین قرائی، مدیرکل روابط عمومی صدا و سیما

احسان رضایی، غلامرضا طریقی و فریدالدین حداد عادل

خانواده مرحوم محمدسرور رجایی

مهدی‌پور:
جام‌جم در حدود ۲۰ سال گذشته همیشه پیشتاز بوده و انتشارات مستقلی را برای حوزه کتاب و نشر کتاب در حوزه ارتباطات به‌وجود آورده. هم اکنون تعداد بنگاه‌های رسانه ای در کشور که این چرخه را کامل دارند محدود است

درباره این ۸ کتاب

هشت کتابی که دیروز در خانه جلال خان و سیمین خانم رونمایی شد، کتاب‌هایی خواندنی در حوزه‌های ادبیات، روایت و خاطره هستند که به موضوعات مختلف و سوژه‌های جالب و جذابی پرداخته‌اند. برای آشنایی مختصر با موضوع این هشت کتاب (با هشت کتاب مرحوم سهراب سپهری اشتباه نشود) در چند خط و خیلی کوتاه درباره هر کتاب توضیحی نوشته‌ایم تا با فضای کلی کتاب‌ها آشنا شوید. مرحله بعد از خواندن این مطلب و گزارش این صفحه، مراجعه به کتابفروشی‌ها یا سایت‌های فروش کتاب برای خرید و خواندن کتابهاست که امیدواریم فراموش نشود.

وطن‌دار

درگویش مردم افغانستان، «وطن‌دار» به معنای هم‌وطن است و کتابی که جام‌جم به همت مرحوم محمدسرور رجایی با این نام منتشر کرده، روایت‌های ۲۸ افغانستانی است از مهاجرت به ایران که تک تکشان اهل ادب‌وهنر هستند و از دانش‌آموختگان دانشگاه‌های افغانستان یا ایران. این کتاب شرح امید و ناامیدی توامان است.

تاج در تن

میثم امیری در کتاب «تاج در تن» روایت‌ها و نکاتی از حواشی سال اول کرونا نوشته و آن را به دکتر لی، کاشف فقید کرونا تقدیم کرده است. کتاب در ۲۴ فصل به تغییراتی پرداخته که کرونا در خلوت و جلوت ما ایجادکرده تا آنجا که درنهایت ایران قرن چهاردهم همه چیز را تجربه کرده؛ حتی اپیدمی!

در سرزمین مردمان نجیب

هرویه روپچیچ، موسیقی‌دان و سفرنامه‌نویسی که با موتورسیکلتش، یادداشت‌های روزانه‌اش را از دو سفر به ایران گردآوری و در کتابی به نام «در سرزمین مردمان نجیب» منتشر کرده است. او در مقدمه کتاب تاکید کرده که هر آنچه درباره ایران و ایرانی‌ها نوشته کاملا واقعی و بدون اغراق است.

به زبان فارسی

همین زبانی که صبح تا غروب کلمات و جملاتش را می‌گوییم و می‌شنویم، چقدر زیبا و شیرین و دوست‌داشتنی است. این تمام حرف اسماعیلی امینی در کتاب «به زبان فارسی» است که از روایت‌هایی درباره دلبستگی به فرهنگ، ادب و زبان فارسی نوشته و پشت جلدش توضیح داده که برای تحقیق و تدریس نیست.

موتورسوار چمران

سیدعباس حیدر رابوکی فکرش را هم نمی‌کرد که روزی نیروی شناسایی و عملیات ستاد جنگ‌های نامنظم باشد. اصلا حتی تصورش را هم نمی‌کند که روزی دکتر چمران را از نزدیک ببیند اما همه این اتفاق‌ها برایش افتاد و حالا داستانش به کتاب تبدیل شده است؛ «موتور سوار چمران» که خاطرات سیدعباس است به قلم حمیدرضا جوانبخت نوشته شده است.

دو جان

خرده‌روایت‌های بارداری به قلم زهرا قدیانی در کتاب «دو جان» با این نگاه نوشته شده که اگر امری روایت نشود، گویی وجود ندارد. نویسنده کتاب از تجربه‌های دوران بارداری، دشواری‌ها و شیرینی‌های آن، بیست روایت نوشته؛ روایت‌هایی که از نظر نویسنده کمتر از حریم معاشرت‌های خصوصی زنان فراتر رفته و کمتر شنیده شده است.

متاستاز اسرائیل

کورش علیانی داستان «ریشه‌دواندن صهیونیسم» را در «متاستاز اسرائیل» با عنوان فرعی روایت استمرار تبعیض، ترور و تعدی شرح داده است؛ این‌که چطور صهیونیسم بعد از مسلح‌شدن و تامین مالی به جنگیدن ادامه داده و باقی‌مانده است. نویسنده معتقد است کتاب درباره بخشی از تاریخ صهیونیسم نوشته شده که کمتر به آن توجه‌شده و کمتر از آن آگاه هستیم.

رنجین کمان

حافظ وقتی فرموده باشد: کز هر زبان که می‌شنوم نامکرر است؛ یعنی «رنجین کمان» را باید خواند؛ تمام ۲۵ روایت آن را که درباره عشق است و درباره رنج و شکیبایی. این کتاب را غلامرضا طریقی از مواجهه‌اش با آدم‌هایی نوشته که درگیر قصه آنها شده و کوشیده دست مخاطبش را بگیرد و به دنیای این آدم‌ها ببرد.

آنونس روز

گل طلایی یا تیر دروازه؟

«مست عشق» به مصادره مولانا از سوی ترکیه پایان می‌دهد؟

علی رستگار

سینما

با رونمایی از نخستین آنونس رسمی «مست عشق» به کارگردانی حسن فتحی، حال ما در مواجهه با اثری که ظاهرا به‌زودی خواهیم دید، چیزی شبیه این مصرع مولاناست: «تا کند محبوبش اندر دو گمان» و تا لحظه‌ای که با نسخه کامل مست عشق روبه‌رو شویم، تردد و تردید آشفته‌ای داریم که آیا این اثر بحث‌انگیز و پرحاشیه، توقعات را از اثری درباره دو شخصیت بزرگ و عرفانی چون شمس تبریزی و مولانا برآورده خواهد کرد یا نه.

آنونس منتشرشده، باوجود این‌که کنجکاوی تماشای مست عشق را افزایش داد، در عین حال اما و اگرها و تردیدهایی برای خروجی نهایی هم دارد. میزان اکشن این آنونس حدودا دو دقیقه‌ای، بالا است و مجالی برای تأمل روی دو شخصیت شمس و مولانا باقی نمی‌گذارد. انگار خبر چندانی از آن فضای عرفانی و آرامش‌بخش موردنظر نیست. البته از روی آنونس چندان نمی‌توان درباره کلیت یك فیلم اظهارنظر کرد و ممکن است این اکشن و این ضرباهنگ تند و زرق و برق، برای جذب مخاطبان طراحی شده باشد و خود فیلم، اینقدر روایت پرشتاب و پرزد و خوردی نداشته باشد. هرچند از منظر دیگر، اگر مست عشق فیلمی با همین میزان ماجراجویی، ضرب‌آهنگ و حاوی صحنه‌های نبرد باشد هم خرده‌ای نمی‌توان به آن گرفت، باید به این خوانش فیلمساز احترام گذاشت و به آن به‌عنوان شیوه‌ای برای جذب طیف‌های بیشتری از مخاطبان به قصه و مفاهیم نگاه کرد. هرچند که این مسیر پرهیاهو، چندان به مذاق شیفتگان شمس و مولانا خوش نیاید و فیلم، از فضای مورد توقع آنها دور باشد.

باوجود برخی استانداردها و جذابیت‌های تصویری، رنگ و لعاب، شیوه فیلمبرداری و شاید فضای تاریخی کار تاحدودی تداعی‌کننده سریال‌های ترکیه در چنین فضایی است. آثاری که برخی مخاطبان ایرانی آن را در شبکه‌های ماهواره‌ای فارسی‌زبان دیده‌اند. طبیعتا فیلمبرداری فیلم در کشور ترکیه و حضور برخی بازیگران سرشناس این کشور، به این شباهت و تداعی، دامن می‌زند. به‌ویژه بازی بازیگرانی چون هالیت ارگنچ و سلما ارگچ (بازیگران سریال حریم سلطان). از این نظر شاید این اشتراکات بازیگری و تصویری و آن عقبه ذهنی از شبکه‌ای شهره به آثار پرهیاهو و پرمخاطب، اما به لحاظ فنی، ساختاری و بعضا بازیگری نازل؛ چندان به کار مست عشق نیاید و چه‌بسا با اهداف، وجهه فرهنگی و ایرانی فیلم و اعتبار کارگردان خوبی چون حسن فتحی و شأن و مقام شمس و مولانا مغایرت داشته باشد. هرچند همین تداعی‌های شکلی و حضور بازیگران نام‌آشنای ترکیه‌ای، اتفاقا با همان پیشینه ذهنی مخاطبان، نقش مهمی در احتمال موفقیت فیلم مست عشق در اکران کشورهای ایران و ترکیه خواهد داشت.

یکی دیگر از تردیدهای پیش رو، چهره‌پردازی دو شخصیت اصلی و محوری فیلم است. این شك و شبهه، حتی از اولین تصاویر رونمایی‌شده شهاب حسینی و پارسا پیروزفر در دو سال قبل به‌وجود آمد و صورت‌های هنوز جوان و شاداب این دو بازیگر، زیر آن گریم‌های سنگین و انبوه ریش و مو، طبیعی و باورپذیر به نظر نمی‌رسید.

گرچه سهم سینماگران ایرانی در بخش‌های اصلی و مهم همچون تهیه‌کنندگی، نویسندگی و کارگردانی، باید تا حد زیادی خیال ما را از روایت درست شمس و مولانا راحت کند و حتی امتیاز حضور دو بازیگر ایرانی در این دو نقش اصلی هم این خاطرجمعی را باید تشدید کند، اما نمی‌دانیم چرا هنوز ته دلمان قرص نیست. البته امیدواریم این نگرانی، با دیدن فیلم از بین برود و مست عشق، یك حرکت فرهنگی و هنری جدی در مقابله با مصادره مولانا از سوی کشور همسایه باشد.